
АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.951

Є. В. Горлов

кандидат юридичних наук, доцент
Кременчуцький національний університет
ім. Михайла Остроградського

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ПРОСТУПКАМ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ (ІНФОРМАЦІЙНА СКЛАДОВА)

У статті подано аналіз інформаційної складової інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

Ключові слова: інформаційно-аналітичне забезпечення, органи державної влади, протидія проступкам у сфері господарювання, інформаційна функція.

Динаміка виникнення нових і поширення сталих проступків у сфері господарювання становить небезпеку економічним інтересам держави та потребує швидкого реагування органів державної влади щодо протидії зазначеним проступкам. Слід зауважити, що невирішеність багатьох проблем в економічному секторі перешкоджає належному проведенню аналітичних досліджень, формуванню єдиного комплексного підходу до отримання необхідної інформації. Цю проблему можна вирішити шляхом удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

Питання інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади частково висвітлено в наукових працях І. В. Арістова, А. В. Баб'яка, О. М. Бандурки, В. В. Бірюкова, В. П. Захарова, В. В. Коваленко, Б. А. Кормич, В. М. Плішкіна, В. І. Рудешка, Д. Я. Семир'янова, Є. М. Яковця та ін.

Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії зазначеним проступкам потребує оновленого підходу, що, насамперед, зумовлено такими обставинами:

- по-перше, входження держави в новий період економічного розвитку та проведення радикальних реформ у всіх сферах суспільства;
- по-друге, за умови зростання інтелектуалізації правопорушників необхідні належна підготовка та відповідна перепідготовка кадрів для органів державної влади, які зможуть кваліфіковано, своєчасно та ефективно вживати необхідних

заходів щодо ефективної протидії проступкам у сфері господарювання;

- по-третє, це надасть можливість органам державної влади в повному обсязі використовувати інформаційно-аналітичні методи для належної організації ефективної протидії проступкам у сфері господарювання.

Мета статті – проаналізувати інформаційні складові інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

Економічне становище в Україні вимагає від органів державної влади значно більшої ефективності інформаційно-аналітичного забезпечення щодо протидії проступкам у сфері господарювання. У структурній побудові органів державної влади цей напрям роботи забезпечують відповідні відділи (відділення), підрозділи, які виконують відповідні функції, основна з яких інформаційна. Вона полягає в отриманні будь-якої інформації, що стосується вчинення проступків у сфері господарювання, яка належним чином групується за певними критеріями. Наприклад, матеріали, що стосуються особи правопорушника, причин та умов учинення зазначених проступків тощо.

На нашу думку, дослідження інформаційної функції слід розпочати з визначення терміна "інформація", який до сьогодні не має усталеного й вичерпного тлумачення.

За словами В. Г. Афанасьєва, у науці й сучасній практиці, мабуть, немає поняття більш поширеного, ніж "інформація", щодо якого триває стільки суперечок та дискусій [2, с. 3]. Багато дослідників зазначає, що поняття про інформацію все ще залишає-

ся певною мірою нез'ясованим і навіть загадковим [5, с. 212].

Загалом інформацію часто ототожнюють з поняттями "повідомлення", "відомості", "знання", "дані" [12, с. 309]. У довідковій літературі наведено такі визначення цього поняття:

1) одне із найбільш загальних понять науки, що позначає деякі відомості, сукупність яких-небудь даних, знань [10, с. 112];

2) відомості про які-небудь події, чиєсь діяльність тощо [28, с. 239];

3) відомості про явища, процеси, події, факти, що мають місце в суспільстві, державі, навколошньому середовищі, про чиєсь діяльність, про предмети та осіб, викладені в будь-якій формі й вигляді та збережені на будь-яких носіях [21, с. 199].

У Великому тлумачному словнику сучасної української мови за редакцією В. Т. Бусела міститься декілька визначень поняття інформації, зокрема:

- інформація ототожнюється з поняттям інформування (інформувати), тобто повідомляти про що-небудь; доводити до відома;
- відомості про які-небудь події, чиєсь діяльність тощо; повідомлення про щось;
- коротка стаття, допис у газеті, що містить фактичні дані;
- відомості в будь-якій формі та вигляді, на будь-яких носіях (у тому числі листування, книги, помітки, ілюстрації (карти, діаграми, малюнки, схеми тощо), фотографії, голограми, кіно-, відеофільми, мікрофільми, звукові записи, бази даних комп'ютерних систем або повне чи часткове відтворення їх елементів), пояснення осіб та будь-які інші публічно оголошенні чи документовані відомості [23];
- у ст. 1 Закону України "Про телекомуникації" під інформацією розуміються відомості, подані у вигляді сигналів, знаків, звуків, рухомих або нерухомих зображень чи в інший спосіб [27];
- згідно зі ст. 200 Цивільного кодексу України, інформація – це документовані або публічно оголошенні відомості про події та явища, що мали або мають місце у суспільстві, державі та навколошньому середовищі тощо [29].

Науковці, що досліджують цю тематику, у юридичній літературі наводять такі визначення інформації:

1) відомості, що є об'єктом певних операцій: передачі, розподілу, зберігання та безпосереднього використання з метою задоволення певних потреб [18, с. 181];

2) комплекс необхідних відомостей (даніх, знань) для успішного проведення аналізу, вироблення, формулювання прийняття та організації виконання управлінських рішень, контролю, прогнозування, а також інших функцій соціального управління [20, с. 314];

3) відомості, які є об'єктом зберігання, передачі та перетворення, одним із важливих ресурсів, без якого неможливе функціонування систем різного призначення [8, с. 6].

Аналіз різних визначень поняття "інформація", поданих ученими та закріплених у нормативно-правових актах, дає змогу зробити висновок, що на сьогодні відсутнє єдине тлумачення цієї дефініції. Однак, можна чітко визначити, що інформація збирається, тиражується, аналізується, перетворюється на знання, формалізується у вигляді нормативно-правових актів і впливає на процес прийняття рішень, які, у свою чергу, теж передаються у формі інформації.

У сучасному суспільстві роль інформації постійно зростає. За словами І. В. Арістова, якість інформації та її доступність, сучасні інформаційні технології, що радикально збільшують обсяг і швидкість поширення інформації, викликають глибокі зміни в політиці конкретної держави, суттєво впливають на характер і систему управління [1, с. 72]. Отже, оперативне отримання точної інформації підвищує ефективність діяльності органів державної влади щодо розробки та прийняття відповідних рішень. У свою чергу, це дає змогу вчасно обрати необхідні заходи для реагування на обставини, що склалися.

Інформація, яку отримують органи державної влади, містить багато різноманітних відомостей, своєчасний аналіз яких дає змогу організувати ефективну боротьбу з проступками у сфері господарювання, тобто максимально використовувати знання

під час планування заходів профілактичного та запобіжного характеру. Крім цього, зазначена інформація дає змогу належним чином оцінити ситуацію, спрогнозувати зміни, чітко визначитися з алгоритмом подальших дій, забезпечити високу результативність необхідних заходів. Отже, успішна протидія проступкам у сфері господарювання безпосередньо залежить від оперативності, повноти та достовірності отримання відповідної інформації.

Таким чином, ми вважаємо, що інформація в діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання – це відомості про: зазначені проступки; суб'єктів їх учинення; причини та умови, що сприяють вчиненню поступків цієї спрямованості.

Інформаційне забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання в умовах формування інформаційного суспільства є досить важливим чинником, який забезпечує прийняття відповідних управлінських рішень посадовими особами та державними органами.

Різні аспекти проблеми інформаційного забезпечення органів державної влади досліджували такі вчені, як: О. М. Бандурка, В. А. Буржинський, В. М. Бутузов, О. В. Бойченко, І. О. Васильєв, В. П. Євтушок, В. П. Захаров, Р. А. Калюжний, Я. Ю. Кондратьєв, В. М. Плішкін, В. А. Саницький, К. В. Тітуніна та ін.

Термін "забезпечення" змістово означає "постачання чого-небудь у необхідній кількості" [7, с. 383], отже, його слід розуміти як діяльність з отримання інформації та її впровадження. У контексті нашого дослідження – це отримання інформації та її впровадження органами державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

На основі інформації, яка надходить до органів державної влади, здійснюється аналіз, виробляється, формується та приймається відповідне управлінське рішення, виконання якого аналізується, і прогнозуються майбутні управлінські рішення, тобто відбувається інформаційний процес.

О. М. Бандурка зазначає, що інформаційний процес – це комплекс процедур, які логічно взаємодіють та охоплюють: збір даних, їх реєстрацію з метою одержання точного, своєчасного, достовірного та повного відображення всієї інформації про діяльність відповідних об'єктів; передачу даних різними способами: безпосередньо, поштою, електронним зв'язком тощо; обробку інформації; передачу обробленої інформації; споживання результативної інформації, тобто використання результатів обробки інформації безпосередньо в діяльності органів [3, с. 314]. Процес інформаційного забезпечення є безперервним, для ефективного виконання визначених завдань, зокрема щодо протидії проступкам у сфері

господарювання, потрібно використовувати якісно організовану інформаційну систему. У свою чергу, інформаційні системи – це системи зберігання, обробки, перетворення, передачі й оновлення інформації з використанням комп'ютерної та іншої техніки.

Потреба в накопиченні та обробці інформації для неодноразового використання в майбутньому свого часу зумовила появу великої кількості інформаційних систем у різних сферах людської діяльності. У кожній з таких систем відобразилася та частина інформації про об'єкт, яка мала сприяти вирішенню завдань, для яких була створена така система. Це привело до того, що інформація про значну кількість об'єктів матеріального світу поширилася різними інформаційними системами (як за рівнем зосередження, так і за службовою та відомчою належністю) [5, с. 3].

З розвитком інформаційних систем інформаційне забезпечення стало невід'ємною частиною процесу реалізації будь-якої функції управління. Особливо це стосується управління органами державної влади України, тому вдосконалення інформаційного забезпечення є одним із головних питань, що вирішується на сучасному етапі розвитку правоохоронної діяльності цих органів.

І. П. Босак і Є. М. Палига під інформаційним забезпеченням розуміють наявність інформації, необхідної для управління економічними процесами, що міститься в базах даних інформаційних систем. Схоже визначення терміна "інформаційне забезпечення" наводять В. Г. Козак [15], А. В. Череп [30], О. В. Васюренко та К. О. Волохата [6].

В. М. Плішкін розглядає інформаційне забезпечення як "комплекс організаційних, правових, технічних і технологічних заходів, засобів та методів, котрі забезпечують у процесі управління і функціонування системи інформаційні зв'язки її елементів (суб'єктів і об'єктів) шляхом оптимальної організації інформаційних масивів баз даних і знань" [20, с. 531].

Р. А. Калюжний, аналізуючи термін "інформаційне забезпечення", пов'язує його значення з тим, що має бути забезпечене. Якщо йдеться про забезпечення організаційної системи сукупністю інформації, то воно вичерпується, завершується, стає реальним з появою такої. Якщо мається на увазі забезпечення організованості системи, упорядкованості взаємодії, функціонування її компонентів, то під забезпеченням потрібно розуміти діяльність [13, с. 396].

В. С. Безрученко під інформаційним забезпеченням розуміє систему методів, процесів, програмних та апаратних засобів, призначених для збирання, обробки, зберігання, передачі інформації [4, с. 72].

На думку М. Г. Чумаченка, поняття "інформаційне забезпечення" виникло у зв'язку з розвитком автоматизованих систем управління і є системою одержання, оцінки,

зберігання та переробки даних з метою прийняття управлінських рішень [31].

М. П. Денисенко та І. В. Колос виділяють три складові в системі інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень: інформаційні ресурси, інформаційні технології, технічні засоби та програмне забезпечення [11].

Розглянемо більш детально ці елементи системи інформаційного забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

Інформаційні ресурси

До складу інформаційних ресурсів входять знання, відомості, дані, які отримані за результатами дослідницької і практичної діяльності та можуть бути використані для підвищення рівня фінансової безпеки. До особливостей інформаційних ресурсів, що використовуються у процесі управління безпекою, належать: відсутність витрат, невичерпність, можливість багаторазового й багатоцільового використання; постійне збільшення обсягу потоків; мінливість складу внаслідок змін вимог системи управління безпекою [16, с. 2].

В. В. Коваленко досить обґрунтовано зазначає, що на сучасному етапі розвитку до пріоритетних державних інформаційних ресурсів варто відносити ті дані та відомості, які безпосередньо стосуються забезпечення економічної безпеки України й можуть бути використані в профілактиці економічної злочинності [14, с. 218].

Можна стверджувати, що інформаційні ресурси є одним з основних елементів системи інформаційного забезпечення органів державної влади, які надають можливість отримувати необхідну статистичну, аналітичну, довідкову та іншу інформацію, що сприяє ефективному запобіганню та протидії проступкам у сфері господарювання. Для отримання інформації важливого значення набуває використання досить значної кількості відповідних інформаційних систем в інтересах правоохранної діяльності, насамперед, мережі Інтернет.

Інформаційні технології

Питання отримання й використання інформаційних ресурсів органів держави, у тому числі правоохранних, а також отримання інформації з інформаційних баз даних спільногого користування є актуальним у контексті розвитку сучасних інформаційних технологій. Інформаційні технології – це система операцій з накопичення, зберігання, обробки та передачі інформації, які здійснюються за допомогою спеціальних каналів зв'язку з використанням комп’ютерної техніки [19, с. 69].

Інформаційні технології дотепер орієнтовані, головним чином, на підвищення ефективності управлінської діяльності, що привело до створення значної кількості відомчих (галузевих) автоматизованих (локальних і територіальних) інформаційно-керуючих систем, які призначалися, як правило, для задоволення інформаційних потреб обмеженого кола користувачів. Упровадження ж нових

інформаційних технологій не давало очікуваного ефекту [14, с. 214–215].

В. С. Безрученко розглядає правове забезпечення використання інформаційних технологій у правоохоронній діяльності у двох аспектах: 1) правові засади функціонування інформаційних систем у внутрішній діяльності правоохранних органів, їх взаємодії з органами державної влади; 2) правова підтримка інформаційних систем, призначених для опрацювання зовнішньої інформації, яка безпосередньо пов’язана з реалізацією правоохранної функції [4, с. 50].

Використання сучасних інформаційних технологій дає змогу підвищити ефективність діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

Технічні засоби та програмне забезпечення

Технічне та програмне забезпечення є засобами забезпечення інформаційних систем і їх технологій [17, с. 72]. Крім цього, з розвитком нових технічних засобів та появою сучасного програмного забезпечення визначилася тенденція до використання персональної комп’ютерної техніки, поширилася сфера її застосування. Як наслідок, виникли певні позитивні тенденції, серед яких можна відзначити такі: загальне підвищення рівня комп’ютерної грамотності працівників органів державної влади; збільшення переліку комп’ютерних інформаційних обліків; поширення використання сучасних засобів комп’ютерної техніки в діяльності всіх ланок органів державної влади; розвиток технологій безпаперової обробки інформації; створення комп’ютерних мереж обміну інформацією тощо.

З метою поліпшення профілактичних заходів правоохранних органів щодо протидії проступкам у сфері господарювання та підвищення ефективності в цій сфері було видано Указ Президента України “Про Єдину комп’ютерну інформаційну систему правоохранних органів з питань боротьби зі злочинністю” від 31.01.2006 р. № 80/2006 [22]. На виконання Указу Розпорядженням Кабінету Міністрів України “Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2030 року” від 15.03.2006 р. № 146-р. [25] було створено міжвідомчу координаційну групу із створення і функціонування Єдиної комп’ютерної інформаційної системи правоохранних органів з питань боротьби зі злочинністю. Результатом роботи групи стала Концепція Державної програми інформаційно-телекомунікаційного забезпечення правоохранних органів, діяльність яких пов’язана з боротьбою із злочинністю, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19.09.2007 р. № 754-р. Концепцією визнано, що є три варіанти створення вказаної системи:

1) утворення самостійного державного органу, на який будуть покладені завдання із забезпечення функціонування системи, що передбачає створення нових фінансово-

господарської, матеріально-технічної та інформаційної інфраструктур, а також залучення висококваліфікованих кадрів;

2) утворення в одному з існуючих правоохоронних органів окремого підрозділу із створення, розвитку та функціонування єдиного інформаційного банку даних правоохоронних органів;

3) визначення одного з державних замовників Програми координатором створення та функціонування системи, утворення в ньому центрального вузла системи, а в інших правоохоронних органах – підсистем – функціональних вузлів системи, об'єднаних засобами захищеної транспортної мережі Національної системи конфіденційного зв'язку. В усіх правоохоронних органах необхідно утворити підрозділи із створення та функціонування системи, у центральному вузлі системи зосередити інформацію, що надходить від інших органів виконавчої влади, для використання її правоохоронними органами, інформаційні системи яких повинні бути підключенні до Національної системи конфіденційного зв'язку [26].

Особливості інформаційного забезпечення правоохоронної діяльності органів державної влади зумовлені такими обставинами: неочевидність джерел інформації, фрагментарність інформаційних об'єктів, протидія з боку правопорушників виявленню та оцінці інформації щодо конкретного правопорушення, труднощі у вилученні такої інформації та її документуванні.

На нашу думку, під час інформаційного забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання підлягають комплексному вивчення та дослідженням всі параметри правопорушень в аспекті визначення реальних змін у її русі, розробки профілактичних, процесуальних, адміністративних, організаційних та інших заходів, зорієнтованих на нейтралізацію проявів протиправних фактів, підвищення ефективності профілактики і викриття проступків зазначеної спрямованості, мобілізацію громадськості та населення на посилення запобіжної роботи.

Інформаційне забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання повинне здійснюватись на підставі таких принципів: забезпечення прав людини та громадяніна відповідно до міжнародних стандартів; прогнозування ситуації та планування їх розв'язання; готовність сил і засобів щодо належного забезпечення економічних інтересів суспільства та держави [9, с. 138].

Висновки. Таким чином, інформаційна функція в діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання спрямована на комплексне забезпечення організаційних, правових, технічних і технологічних заходів, засобів та методів, призначених для збирання, обробки, зберігання, передачі інформації щодо протидії проступкам у сфері господарювання.

Список використаної літератури

1. Арістова І. В. Державна інформаційна політика та її реалізація в діяльності органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Ірина Василівна Арістова. – Харків, 2002. – 477 с.
2. Афанасьев В. Г. Социальная информация / В. Г. Афанасьев. – Москва : Наука, 1994. – 201 с.
3. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ : підручник / О. М. Бандурка. – Харків : Ун-т внутр. справ, 1998. – 480 с.
4. Безрученко В. С. Використання інформаційно-аналітичних технологій у правоохоронній діяльності у сфері господарювання / В. С. Безрученко // Напрями удосконалення протидії правопорушенням у сфері господарської діяльності : зб. наук. праць за матер. Міжнар. наук.-практ. конф., 26–27 листопада 2010 р. – Київ : Алерта, 2010. – С. 50–53.
5. Бирюков В. В. Информация как научное и метаученное понятие. Понятие информации / В. В. Бирюков, В. Н. Тростников, А. Д. Урсул, И. И. Гришин. – Москва, 1973. – 204 с.
6. Васюренко О. В. Економічний аналіз діяльності комерційних банків : навч. посіб. / О. В. Васюренко, К. О. Волохата. – Київ : Знання, 2006. – 463 с.
7. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [гол. ред. В. Т. Бусел ; редактори-лексикографи: В. Т. Бусел, М. Д. Василега-Дерибас, О. В. Дмитрієв, Г. В. Латник, Г. В. Степенко]. – Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. – 1728 с.
8. Виноградський М. Д. Організація праці менеджера : навч. посіб. для студ. економ. вузів / М. Д. Виноградський, А. М. Виноградська, О. М. Шканова. – Київ : Кондор, 2007. – 414 с.
9. Горлов Є. В. Адміністративно-правове забезпечення діяльності органів державної влади щодо протидії проступкам у сфері господарювання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Є. В. Горлов. – Запоріжжя, 2012. – 203 с.
10. Грицанов А. А. Новейший філософський словник / А. А. Грицанов. – Мінськ : В. М. Скакун, 1999. – 877 с.
11. Денисенко М. Л. Інформаційне забезпечення ефективного управління підприємством / М. П. Денисенко, І. В. Колос // Економіка та держава. – 2006. – № 7. – С. 19–24.
12. Державне управління : навч. посіб. / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Расіна, Л. Ю. Гордієнко ; за ред. А. Ф. Мельник. – 2-ге вид., випр. і допов. – Київ : Знання, 2004. – 342 с.
13. Калюжний Р. А. Інформаційне забезпечення державного управління (на прикладі системи органів внутрішніх справ) / Р. А. Калюжний // Державне управління: теорія і практика / за заг. ред. проф. В. Б. Авер'янова. – Київ : Юрінком Інтер, 1998. – С. 395–405.

14. Коваленко В. В. Організація профілактики економічної злочинності в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Валентин Васильович Коваленко. – Харків, 2004. – 398 с.
15. Козак В. Г. Удосконалення системи інформаційного забезпечення економічного аналізу / В. Г. Козак // Економіка АПК. – 2005. – № 1. – С. 66–70.
16. Маслова Г. Система інформатизації та її застосування в управлінні регіоном / Г. Маслова, В. Усольцев // Економіка України. – 2009. – № 7. – С. 21–28.
17. Микулець В. Ю. Інформаційні системи: поняття, види та особливості / В. Ю. Микулець // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – Львів, 2011. – Ч. 1 (2). – С. 69–72.
18. Налоговое расследование / [под общ. ред. Ю. Ф. Кваши]. – Москва : Юристъ, 2000. – 1093 с.
19. Основы автоматизации управления в органах внутренних дел : учебник / под ред. В. А. Минаева, А. П. Полежаева. – Москва : Академия МВД РФ, 1993. – 333 с.
20. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ / В. М. Плішкін. – Київ : Національна академія внутрішніх справ України, 1999. – 702 с.
21. Популярна юридична енциклопедія / кол. авт.: В. К. Гіжевський, В. В. Головченко, В. С. Ковальський (кер) та ін. – Київ, 2003.
22. Про єдину комп’ютерну інформаційну систему правоохоронних органів з питань боротьби зі злочинністю : Указ Президента України від 31.01.2006 р. № 80/2006 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80%2F2006>.
23. Про захист економічної конкуренції : Закон України від 11.01.2001 р. № 2210-III // Відомості Верховної Ради. – 2001. – № 12. – Ст. 64.
24. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.
25. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р. № 1071-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1071-2013-p/paran6#n6>.
26. Про схвалення Концепції Державної програми інформаційно-телекомуникаційного забезпечення правоохоронних органів, діяльність яких пов’язана з боротьбою із злочинністю : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 19.09.2007 р. № 754-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=754-2007-%FO>.
27. Про телекомуникації : Закон України від 18.11.2003 р. № 1280-IV // Відомості Верховної Ради. – 2004. – № 12. – Ст. 155.
28. Тлумачний словник української мови / [укл.: Т. В. Кovalьова, Л. П. Kovriga]. – Харків : Син текс, 2007. – 672 с.
29. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40–44. – Ст. 356.
30. Череп А. В. Економічний аналіз : навч. посіб. / А. В. Череп – Київ : Кондор, 2005. – 160 с.
31. Чумаченко М. Г. Економічний аналіз : навч. посіб. / М. Г. Чумаченко. – Київ : КНЕУ, 2001. – 540 с.

Стаття надійшла до редакції 20.08.2014.

Горлов Е. В. Информационно-аналитическое обеспечение деятельности органов государственной власти по противодействию проступкам в сфере хозяйствования

В статье анализируется информационная составляющая информационно-аналитического обеспечения деятельности органов государственной власти по противодействию проступкам в сфере хозяйствования (анализ информационной составляющей).

Ключевые слова: информационно-аналитическое обеспечение, органы государственной власти, противодействие проступкам в сфере хозяйствования, информационная функция.

Horlov E. Analytical Support Activities of Public Authorities to Counter Misconduct in Economic Activity

The article investigates the information and analytical support of the governmental authorities concerning offences in the sphere of economy.

The comprehensive analysis of the information component of the governmental authorities information and analytical support concerning offences in the economic sphere is provided in this article.

The definition of "information in the governmental authorities' activity as for the countermeasures to the offences in the sphere of economy" was proposed.

It has been found out that the informational function in the governmental authorities' activity as for the countermeasures to the offences in the sphere of economy is directed at providing the comprehensive organizational, legal, technical and technological measures, means and methods intended for the collecting, processing, storing and transmission the information concerning offences in the economic sphere.

The elements of the governmental authorities information support concerning offences in the economic sphere, namely: information resources; Information Technology; hardware and software were investigated.

Suggestions and recommendations as for improving the information and analytical support of the governmental authorities concerning offences in the sphere of economy were given.

Key words: informational and analytical support, governmental authorities, countermeasures to the offences in the sphere of economy, informational function.